

nende soowimist küsits. Ta mótkes, et n'ad ehk kasinaste arwawad saanud olewad ja awal-das seda ka neile. „Ei,” wästasiwad need, meie tâname Teid Teie helde ande eest wåga, mis meile olete annud; aga meie ei wðinud seda mite enesele pidada, sest meie arwame, et Teie andmissega wist eksinud olete ja mitte nenda palju anda 'pole tahtnud. Sellepârast tahame alandlikult Teile seda eksituse läbi an-tud raha tagasi anda ja palume oma taht-mist m ð ð a anda.”

„Digus küll,” wästas rentnik, „ma olen kogemata seda raha Teile annud. Sellepârast wðtke nûud, mis ma Teile oma taht mist-m ð ð a ja mite enam kogemata, annan.” Nende sõnadega andis ta üht palju suuremat raharulli meelete kätte, kes seda kohe lahti wôtsiwad ja veel enam imekspanemiseks kui enne, kaksford enam kuldraha sees leidsiwad olewat.

• Nûud ei wðinud n'ad kauem endid mai-gîstada, waid párisiwad járele, kust see tulla, et ta oma sulasega, kes üht kõit ð ð seks wálja

käste kätte játnud, tapelnud, ja nendele ome-tige nii suurt andi annud; sest nemad ei olla seda veel enne nâinud, et üks paha inimene ka Jumalat meeletuletada ja waestele ehk muu pühalku asjade tarvis andid annab.

„Waadage, sõbrad,” hakkas rentnik seleta-ma, „see tuleb sest, et inimene kõiges asjus peab hoolas olema. Kui minu sulased iga-kord, n'agu siin näituseks, kõisi saaksiwad ðöse wálja käste kätte játma, siis ei saaks üks kõis kuigi kaua wästupidama, waid peagi áramâdanema. Kui ta aga hoolega hoitud saab, wðib tema kaua seista ja ei oleks ilmaasjata raha tarvis wáljaanda, waid muu kasuliku asjade tarvis kokku hoida, n'agu Teie nûud käite. Sellepârast peab põllumehe kõige suur-em hool ja mure olema, oma maeapidamist õiges korras pidada; — teeb ta seda, siis lä-hâb tema elujârg hââste. Kas seda 'pole ilmas küllalt nähtud, kui palju hooletus kahju saadab? Iga õige maeapidamist forra pââle nôudja peremehe kohus on, et ta silmad ees ja taga peab pidama, sell' kombel ennast kahjo-